

Sygn. akt V KO 66/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

SSN Jacek Sobczak

w sprawie rozpoznania zażalenia wniesionego przez pełnomocnika pokrzywdzonego W. L. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. z dnia 1 marca 2013r. o odmowie wszczęcia śledztwa

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 września 2013 r.

wniosku Sądu Rejonowego w P.

w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

postanawia

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P. postanowieniem z dnia 29 lipca 2013 r. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu wskazano, że postanowieniem z dnia 1 marca 2013 r. prokurator odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień, w okresie bliżej nieustalonego dnia do dnia 21 kwietnia 2011 roku w P., polegającego na wydawaniu bezprawnych i nieuzasadnionych zarządzeń nadzorczych przez sędziów sprawujących nadzór administracyjny nad pełnieniem obowiązków służbowych przez sędziego A. L., działając na szkodę interesu publicznego i prywatnego A. L., tj. o występki z art. 231 §1 k.k. wobec stwierdzenia braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu (art. 17 §1 pkt 1

k.p.k.). Postanowienie to zostało zaskarżone przez pełnomocnika W. L. - ojca zmarłej A. L.- w którym zarzucono m.in. obrazę przepisów art. 303 i art. 307 §1 k.p.k. poprzez błędne uznanie, że w sprawie brak jest uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa. W tych okolicznościach Sąd Rejonowy uznał, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego jest zasadny. Rzeczywiście w zaistniałej sytuacji procesowej dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga, aby zażalenie zostało rozpoznane w innym sądzie równorzędnym. Pozostaje bowiem aktualna argumentacja przedstawiona przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 22 marca 2012 r. (V KO 6/12), choć w obecnym układzie procesowym przedmiotem rozpoznania jest zażalenie na postanowienie o umorzeniu śledztwa odnoszące się do kwestii prawidłowości sprawowania czynności nadzorczych przez kierownictwo Sądu Okręgowego w P. i Sądu Apelacyjnego w [...] oraz ustalenia ewentualnego związku przyczynowego pomiędzy tymi czynnościami a śmiercią A. L. W takiej sytuacji rozpoznanie zażalenia wymaga oceny czynności nadzorczych podejmowanych wobec zmarłej- sędziego A. L. przez prezesów wymienionych sądów. Dlatego też w odbiorze społecznym może powstać przekonanie, że sprawa zostanie rozstrzygnięta w sposób nieobiektywny przez sędziów okręgu i apelacji [...]. To z kolei może prowadzić do niezasadnych komentarzy i ocen podważających bezstronność tych sędziów. Stąd też w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że dobrem wymiaru sprawiedliwości, stanowiącym przesłankę skorzystania z instytucji określonej w art. 37 k.p.k. jest również, a może nawet przede wszystkim, potrzeba uniknięcia jakichkolwiek sugestii, że sprawa mogłaby zostać rozpoznana w sposób nieobiektywny (por. postanowienie SN z dnia 2 lipca 2003 r., sygn. akt III KO 20/03, LEX nr 78821).

Z tych też względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.